

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2017. gada 19. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 96. panta a) punkts – Prasība par pārkāpumu – 99. panta 1. punkts – Spēkā esamības prezumpcija – 100. pants – Pretprasība par spēkā neesamības atzīšanu – Saistība starp prasību par pārkāpumu un pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu – Procesuālā autonomija

Lieta C-425/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 12. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 1. augustā, tiesvedībā

Hansruedi Raimund

pret

Michaela Aigner.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: E. Juhāss [*E. Juhász*], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurģs [*C. Lycourgos*] (referents),

ģenerāladvokāts M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *H. Raimund* vārdā – *C. Hadeyer, Rechtsanwalt*,
- *M. Aigner* vārdā – *F. Gütlbauer, S. Sieghartsleitner* un *M. Pichlmair, Rechtsanwälte*,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 20. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 99. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Hansruedi Raimund* un *Michaela Aigner* saistībā ar prasību par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu, kā arī pretprasību par šīs preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 preambulas 16. apsvērumu “lēmumiem, kas attiecas uz [Eiropas Savienības] preču zīmju derīgumu un pārkāpumiem saistībā ar tām, būtu jābūt spēkā un jāaptver visa [Eiropas Savienības] teritorija. Tas ir vienīgais veids, kā novērst pretrunīgus tiesu lēmumus un [Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*)] lēmumus un nodrošināt to, lai netiktu skarta [Eiropas Savienības] preču zīmju vienotība”.

- 4 Šīs regulas 1. panta 2. punktā ir noteikts:

“[Eiropas Savienības] preču zīme ir vienota. Tai ir vienāds spēks visā [Savienībā]: to neregistrē, nenodod un neatdod, tā nevar būt tāda lēmuma priekšmets, kas atceļ īpašnieka tiesības vai paziņo tās par spēkā neesošām, un tās izmantošanu nevar aizliegt, ja tas neattiecas uz visu [Savienību]. Šo principu piemēro, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.”

- 5 Atbilstoši minētās regulas 6. pantam Eiropas Savienības preču zīmi iegūst ar reģistrāciju.

- 6 Regulas Nr. 207/2009 52. panta “Absolūts spēkā neesamības pamats” 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“1. “[Eiropas Savienības] preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja [*EUIPO*] iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu:

[..]

b) [ja] pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunprātīgi.

[..]”

- 7 Šīs regulas 96. panta a) un d) punktā ir noteikts:

“[Eiropas Savienības] preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmēm;

[..]

d) pretprasībās par [Eiropas Savienības] preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu atbilstoši 100. pantam.”

- 8 Minētās regulas 99. panta “Derīguma prezumpcija – aizstāvība pēc būtības” 1. punktā ir paredzēts:

“[Eiropas Savienības] preču zīmju tiesas uzskata [Eiropas Savienības] preču zīmi par derīgu, ja vien atbildētājs tās derīgumu neapstrīd ar pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu.”

- 9 Regulas Nr. 207/2009 100. pantā ir noteikts:

“1. Pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu var pamatot tikai ar šajā regulā minētajiem atcelšanas vai spēkā neesamības iemesliem.

2. [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesa noraida pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu, ja [EUIPO] lēmums attiecībā uz to pašu jautājumu un prasības priekšmetu, attiecībā uz tām pašām pusēm jau ir kļuvis galīgs.

[..]

4. [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesa, kurā iesniegta pretprasība par [Eiropas Savienības] preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu, informē [EUIPO] par pretprasības iesniegšanas datumu. [EUIPO] to reģistrē [Eiropas Savienības] Preču zīmju reģistrā.

[..]

6. Ja [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesa pretprasībā par [Eiropas Savienības] preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu ir pasludinājusi spriedumu, kas kļuvis galīgs, sprieduma kopiju nosūta [EUIPO]. Puses var pieprasīt informāciju par šādu pārsūtišanu. [EUIPO] spriedumu ieraksta [Eiropas Savienības] Preču zīmju reģistrā saskaņā ar īstenošanas regulas noteikumiem.

[..]”

- 10 Šīs regulas 104. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesa, kas izskata 96. pantā minētu prasību, izņemot prasības par paziņošanu, ka pārkāpuma nav, ja vien nav īpaša iemesla turpināt izskatīšanu, pēc pušu uzklausišanas vai pēc kādas puses lūguma un pēc pārējo pušu uzklausišanas pēc savas iniciatīvas aptur lietas izskatīšanu, ja jautājums par [Eiropas Savienības] preču zīmes derīgumu jau ir celts citā [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesā pēc pretprasības vai ja [EUIPO] jau ir iesniegts pieteikums par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu.

2. Izskatot pieteikumu par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu, ja vien nepastāv īpaši iemesli lietas izskatīšanas turpināšanai, pēc pušu uzklausišanas vai pēc kādas puses lūguma un pēc pārējo pušu uzklausišanas [EUIPO] pēc savas iniciatīvas aptur lietas izskatīšanu, ja jautājums par [Eiropas Savienības] preču zīmes derīgumu sakarā ar pretprasību jau ir celts citā [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesā. Tomēr, ja viena no pusēm procesā [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesā to lūdz, tiesa pēc pārējo pušu uzklausišanas var apturēt lietas izskatīšanas procesu. [EUIPO] šādā gadījumā turpina iesāktos lietu izskatīšanas procesus.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 11 Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Baucherlwärmer” īpašnieks *H. Raimund* aptuveni kopš 2000. gada, izmantojot šo preču zīmi, tirgo augu maisījumus izmantošanai alkoholiskos dzērienos. Savukārt *M. Aigner* arī piedāvā pārdošanā stipra alkoholiska dzēriena pagatavošanai paredzētu augu maisījumu, ko viņa tāpat sauc par “Baucherlwärmer”.

- 12 *H. Raimund* cēla *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerclietu tiesa, Austrija) prasību par viņam piederošās Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu, lai *M. Aigner* tiktu aizliegts izmantot apzīmējumu “Baucherlwärmer” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem klasēs, uz kurām attiecas minētā preču zīme. Savukārt atbildētāja pamatlietā *M. Aigner*, tostarp uzskatot, ka *H. Raimund* ir ieguvis šo preču zīmi veidā, kas ir pretrunā morālei un labai ticībai, cēla minētajā tiesā pretprasību par šīs pašas preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu.
- 13 *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerclietu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību par šo pretprasību līdz laikam, kad tiks pieņemts galīgais nolēmums attiecībā uz prasību par pārkāpumu, kas ir pamatlietas priekšmets. Rikojums par tiesvedības, kurā tiek izskatīta pretprasība, apturēšanu tomēr tika atcelts, un šī pretprasība joprojām ir izskatīšanas procesā pirmajā instancē. Savukārt prasību par pārkāpumu *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerclietu tiesa) noraidīja, pamatojot ar to, ka *H. Raimund*, iesniedzot Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunticīgi.
- 14 Tā kā *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija), izskatot lietu apelācijas instancē, atstāja spēkā pirmās instances spriedumu, *H. Raimund* iesniedza kasācijas sūdzību *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija).
- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka prasītājs pamatlietā patiešām ļaunticīgi ir ieguvis pamatlietā aplūkoto Eiropas Savienības preču zīmi un ka līdz ar to šī preču zīme būtu jāatzīst par spēkā neesošu, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tomēr tā vēlas noskaidrot jautājumu, ko *H. Raimund* izvirzījis savā apelācijas sūdzībā, proti, vai pirmās un otrās instances tiesas, izskatot prasību par pārkāpumu, drīkstēja lemt par jautājumu par ļaunprātību, lai gan nebija pieņemts galīgs nolēmums par pretprasību par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu.
- 16 Ņemot vērā, ka atbildētāja pamatlietā atsaucas uz absolūtu spēkā neesamības pamatu Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, uz kuru, kā tas paredzēts šīs regulas 99. panta 1. punktā, saistībā ar prasību par pārkāpumu var likumīgi atsaukties tikai tad, ja atbildētājs ir cēlis uz šādu pamatu balstītu pretprasību, *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) uzdod jautājumu, vai, lai varētu tikt noraidīta prasība par pārkāpumu, pietiek ar to, ka ir celta pretprasība saistībā ar preču zīmes tiesību ļaunticīgu iegūšanu, pat ja nolēmums par minēto pretprasību vēl nav pieņemts (pirmā iespēja); vai prasība par pārkāpumu var tikt noraidīta minētā [spēkā neesamības] pamata dēļ tikai tad, ja konkrētā preču zīme – vismaz vienlaicīgi – tiek atzīta par spēkā neesošu, pamatojoties uz pretprasību (otrā iespēja); vai arī iebilde, kas balstīta uz preču zīmju tiesību ļaunticīgu iegūšanu, var tikt apmierināta prasības par pārkāpumu izskatīšanas gaitā tikai tad, ja pirms tam preču zīme ar galīgu nolēmumu tikusi atzīta par spēkā neesošu, izskatot pretprasību (trešā iespēja).
- 17 Iesniedzējtiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā tas, vai prasība par pārkāpumu tiks apmierināta vai noraidīta, ir atkarīgs vienīgi no iebildes par spēkā neesamību. Iesniedzējtiesa ierosina Tiesai izvēlēties otro iespēju tādā ziņā, ka no Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkta izriet, ka prasība par pārkāpumu var tikt noraidīta, pamatojoties uz spēkā neesamības pamata esamību, tikai tad, ja vismaz vienlaikus tiek apmierināta pretprasība, kas celta, pamatojoties uz šo pašu spēkā neesamības pamatu. Tā uzskata, ka ar to vien, ka ir celta šāda pretprasība, nevajadzētu būt pietiekami, savukārt nebūtu taču arī jāgaida, kamēr nolēmums par šo pretprasību kļūs galīgs. Tā precizē, ka iespējamā pienākuma gaidīt, kamēr nolēmums par pretprasību kļūs galīgs, esamība, iespēja apvienot tiesvedību par prasību par pārkāpumu un tiesvedību par pretprasību, kā arī pārsūdzības procedūras kārtība būtu jānovērtē tikai no valsts procesuālo tiesību normu viedokļa.
- 18 Tāpat iesniedzējtiesa norāda, ka iespēja, ko tā ierosina izvēlēties Tiesai, nodrošinātu, ka iebilde par spēkā neesamību vai atcelšanu *inter partes*, kas izvirzīta pārkāpuma lietā, varētu tikt apmierināta tikai tad, ja tiesvedībā par pretprasību, pamatojoties uz to pašu iemeslu, preču zīme tiktu atzīta par spēkā neesošu vai atcelta ar *erga omnes* iedarbību. Konkrēti, prasītājam pamatlietā, kura prasība par pārkāpumu tika noraidīta pirmajā instancē, būtu bijis jāapstrīd gan nolēmums, kas pieņemts attiecībā uz prasību par pārkāpumu, gan nolēmums par pretprasību, lai gūtu labvēlīgu iznākumu procesā

augstāku instanču tiesās. Ja viņš pārsūdzētu tikai nolēmumu attiecībā uz prasību par pārkāpumu, viņa pārsūdzība būtu nolemta neveiksmei, jo nolēmums par pretprasību, kuram būtu *res judicata* spēks, *a priori* liegtu viņam labvēlīgu iznākumu lietā par prasību par pārkāpumu.

- 19 Tomēr *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) atzīst, ka Regulas Nr. 207/2009 99. panta burtiskā nozīme vai mērķis varētu arī likt izmantot kādu citu interpretāciju, kas atšķirtos no tās piedāvātās.
- 20 Šajos apstākļos *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai drīkst noraidīt prasību par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu [Regulas Nr. 207/2009 96. panta a) punkts], pamatojoties uz iebildi par ļaunprātīgu preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu [Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts], ja atbildētājs ir cēlis uz to pašu pamatu balstītu pretprasību par Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu [Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkts], bet tiesa vēl nav pieņēmusi nolēmumu par šo pretprasību?

2) Ja atbilde ir noliedzīga, vai tiesa drīkst noraidīt prasību par pārkāpumu, pamatojoties uz iebildi par ļaunprātīgu preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu, ja tā vismaz vienlaikus apmierina pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, vai tomēr nolēmuma pieņemšana attiecībā uz prasību par pārkāpumu tai katrā ziņā jāatliek līdz brīdim, kad nolēmums par pretprasību kļūst galīgs?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 21 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par pārkāpumu, kas celta kādā Eiropas Savienības preču zīmju tiesā atbilstoši šīs regulas 96. panta a) punktam, var tikt noraidīta absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kāds paredzēts minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja šī tiesa nav apmierinājusi pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, ko atbilstoši minētās regulas 100. panta 1. punktam cēlusi persona, kura ir atbildētājs lietā par minēto prasību par pārkāpumu, un kas balstīta uz šo pašu spēkā neesamības pamatu.
- 22 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normas, ir jāņem vērā ne tikai to teksts, bet arī to konteksts un regulējuma, kurā šīs normas ir ietvertas, mērķi (spriedumi, 2000. gada 19. septembris, *Vācija/Komisija*, C-156/98, EU:C:2000:467, 50. punkts; 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising u.c.*, C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 54. punkts, kā arī 2017. gada 26. jūlijs, *Jafari*, C-646/16, EU:C:2017:586, 73. punkts).
- 23 Runājot par Regulas Nr. 207/2009 99. panta, kura nosaukums ir “Derīguma prezumpcija – aizstāvība pēc būtības” un kurš ir iekļauts šīs regulas X sadaļas 2. iedaļā, kas attiecas uz strīdiem attiecībā uz Kopienas preču zīmju pārkāpumiem un spēkā esamību, formulējumu, tā 1. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesas uzskata Eiropas Savienības preču zīmi par spēkā esošu, ja vien atbildētājs tās spēkā esamību neapstrīd ar pretprasību par atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu.
- 24 Lai gan no šīs tiesību normas tādējādi izriet, ka uz Eiropas Savienības preču zīmi ir attiecināma spēkā esamības prezumpcija, kas pārkāpuma lietas ietvaros var tikt atspēkota ar pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, tomēr ir jākonstatē, ka šīs tiesību normas teksts vien neļauj noteikt, vai gadījumā, ja atbildētājs lietā, kurā tiek izskatīta prasība par pārkāpumu, iebilst pret šo prasību, atsaucoties uz kādu

preču zīmes spēkā neesamības pamatu, un turklāt ceļ pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, balstoties uz šo pašu spēkā neesamības pamatu, Eiropas Savienības preču zīmju tiesai būtu jāapmierina minētā pretprasība, pirms tā varētu noraidīt prasību par pārkāpumu.

- 25 Runājot par Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkta kontekstu, ir jānorāda, ka šīs regulas 104. panta 1. punktā ir prasīts, lai Eiropas Savienības preču zīmju tiesa, kas izskata šīs regulas 96. pantā minētu prasību, ja vien nav īpaša iemesla turpināt izskatīšanu, apturētu lietas izskatīšanu, ja Eiropas Savienības preču zīmes spēkā esamība jau ir apstrīdēta kādā citā Eiropas Savienības preču zīmju tiesā vai ja *EU IPO* jau ir iesniegts pieteikums par atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu.
- 26 Līdz ar to Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru pietiktu ar to, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesā ir celta pretprasība par spēkā neesamības atzīšanu, lai šī tiesa pat pirms nolēmuma pieņemšanas par šo pretprasību varētu lemt par prasību par pārkāpumu, kas celta atbilstoši šīs regulas 96. panta a) punktam, pamatojoties uz tādu pašu spēkā neesamības pamatu, kāds izvirzīts minētajā pretprasībā, izraisītu nelogiskas sekas, proti, ka minētās regulas normas, kas attiecas uz dažādās Eiropas Savienības preču zīmju tiesās izskatāmo lietu saistību, būtu striktākas nekā normas, kas attiecas uz vienā un tajā pašā Eiropas Savienības preču zīmju tiesā izskatāmo lietu saistību.
- 27 Attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 mērķi ir jāatgādina, ka ar tās 1. panta 2. punktu ir nostiprināta Eiropas Savienības preču zīmes vienotība. Atbilstoši šai normai, tā kā preču zīmei ir vienāds spēks visā Savienībā, to neregistrē, nenodod un neatdod, tā nevar būt tāda lēmuma priekšmets, kas atceļ īpašnieka tiesības vai atzīst tās par spēkā neesošām, un tās izmantošanu nevar aizliegt, ja tas neattiecas uz visu Savienību.
- 28 Šajā ziņā minētās regulas preambulas 16. apsvērumā ir paredzēts, ka lēmumi, kas attiecas uz Eiropas Savienības preču zīmju spēkā esamību, ir spēkā un aptver visu Savienības teritoriju, tam esot vienīgajam veidam, kā novērst pretrunīgus tiesu lēmumus un *EU IPO* lēmumus un nodrošināt to, lai netiktu skarta Eiropas Savienības preču zīmju vienotība.
- 29 Tādējādi no minētās regulas mērķa izriet, ka, lai nodrošinātu Eiropas Savienības preču zīmes vienotību, Eiropas Savienības preču zīmju tiesas nolēmumam, ar kuru saistībā ar atbilstoši šīs pašas regulas 100. panta 1. punktam celtu pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu tiek pasludināta Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamība, obligāti ir jābūt *erga omnes* iedarbībai visā Savienībā.
- 30 Šāda nolēmuma *erga omnes* iedarbību turklāt apstiprina gan Regulas Nr. 207/2009 100. panta 6. punkts, saskaņā ar kuru Eiropas Savienības preču zīmju tiesai ir jānosūta *EU IPO* tāda nolēmuma kopiju, kas pieņemts attiecībā uz pretprasību par Eiropas Savienības preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības atzīšanu un kas ieguvis *res judicata* spēku, gan normas par lietu saistību, kuras ir iekļautas šīs regulas 104. pantā un atgādinātas šā sprieduma 25. punktā.
- 31 Turpretī, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 64. punktā, šādas tiesas nolēmumam, kas pasludināts pārkāpuma lietā, ir tikai *inter partes* iedarbība, kas nozīmē, ka, tiklīdz tas ir kļuvis galīgs, šis nolēmums ir saistošs tikai šajā lietā iesaistītajiem procesa dalībniekiem.
- 32 Tas tā ir gadījumā, kad – kā tas ir pamatlietā – tādēļ, ka pastāv kāds absolūts spēkā neesamības pamats, piemēram, ļaunticība, ko pieteicējs pielāvis preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, Eiropas Savienības preču zīmju tiesa noraida prasību par pārkāpumu, iepriekš nelemjot par personas, kas ir atbildētāja pārkāpuma lietā, celto pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu.
- 33 Tomēr ir jānorāda, ka, ņemot vērā Eiropas Savienības preču zīmes vienotību, kā arī mērķi izvairīties no pretrunīgiem nolēmumiem šajā jautājumā, Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības atzīšanai, kas balstīta uz šādu absolūtu spēkā neesamības pamatu, ir jābūt spēkā visā Savienībā, nevis tikai

attiecībā uz pārkāpuma lietā iesaistītajiem procesa dalībniekiem. Šī prasība nozīmē, ka attiecīgā Eiropas Savienības preču zīmju tiesa lemj par pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, pirms tā lemj par prasību par pārkāpumu.

- 34 Līdz ar to Eiropas Savienības preču zīmju tiesai ir pienākums apmierināt pretprasību par Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kas atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 100. panta 1. punktam celta saistībā ar prasību par šīs pašas preču zīmes pārkāpumu šīs regulas 96. panta a) punkta izpratnē, pirms tā varētu noraidīt pēdējo minēto prasību šī paša absolūtā spēkā neesamības pamata dēļ.
- 35 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par pārkāpumu, kas celta kādā Eiropas Savienības preču zīmju tiesā atbilstoši šīs regulas 96. panta a) punktam, nevar tikt noraidīta absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kāds paredzēts minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja šī tiesa nav apmierinājusi pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, ko atbilstoši šīs pašas regulas 100. panta 1. punktam cēlusi persona, kura ir atbildētājs lietā par minēto prasību par pārkāpumu, un kas balstīta uz šo pašu spēkā neesamības pamatu.

Par otro jautājumu

- 36 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 207/2009 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesa var noraidīt prasību par pārkāpumu šīs regulas 96. panta a) punkta izpratnē absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kāds paredzēts minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, pat ja nolēmums attiecībā uz pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, kas celta atbilstoši šīs pašas regulas 100. panta 1. punktam un balstīta uz šo pašu spēkā neesamības pamatu, nav kļuvis galīgs.
- 37 No atbildes uz pirmo jautājumu izriet, ka, lai nodrošinātu Eiropas Savienības preču zīmes vienotību un novērstu pretrunīgu nolēmumu pieņemšanas risku, Regulas Nr. 207/2009 99. panta 1. punkts liek Eiropas Savienības preču zīmju tiesai apmierināt atbilstoši šīs regulas 100. panta 1. punktam celto pretprasību, pirms tā varētu noraidīt prasību par pārkāpumu minētās regulas 96. panta a) punkta izpratnē.
- 38 Tomēr, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 80. punktā, Regulā Nr. 207/2009 nav iekļauta neviena norma, kurā būtu prasīts, ka nolēmumam, ar kuru ir apmierināta pretprasība par spēkā neesamības atzīšanu, ir jāklūst galīgam, lai Eiropas Savienības preču zīmju tiesa varētu noraidīt prasību par pārkāpumu, nedz kāda norma, kas aizliegtu šai tiesai, pirms tā noraida prasību par pārkāpumu, gaidīt līdz brīdim, kad nolēmums attiecībā uz pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu kļūs galīgs.
- 39 Proti, nevienā šīs regulas normā nav paredzēts, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesas iespēja kāda spēkā neesamības pamata dēļ noraidīt prasību par preču zīmes pārkāpumu būtu pakļauta nosacījumam, ka nolēmums, ar kuru minētā tiesa šī paša spēkā neesamības pamata dēļ ir apmierinājusi pretprasību par šīs preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, ir kļuvis galīgs, lai gan šāda prasība ir paredzēta citos minētās regulas 100. pantā paredzētajos gadījumos.
- 40 Šādā kontekstā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, ja attiecīgajā jautājumā nav Savienības tiesiskā regulējuma, katras dalībvalsts tiesību sistēmā saskaņā ar procesuālās autonomijas principu ir jānosaka kompetentās tiesas un jāparedz procesuālā kārtība prasībām, kas tiek celtas, lai nodrošinātu to tiesību aizsardzību, kuras attiecīgajām personām ir noteiktas Savienības tiesībās, un dalībvalstis katrā ziņā ir atbildīgas par šo tiesību efektīvas aizsardzības nodrošināšanu katrā konkrētā gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 30. septembris, *Köbler*, C-224/01, EU:C:2003:513, 47. punkts, un 2013. gada 27. jūnijs, *Agrokonsulting*, C-93/12, EU:C:2013:432, 35. punkts).

- 41 Šajā ziņā saskaņā ar lojālas sadarbības principu, kas nostiprināts LES 4. panta 3. punktā, attiecībā uz prasībām, kas celtas, lai aizsargātu tiesības, kuras attiecīgajām personām ir noteiktas Savienības tiesībās, procesuālā kārtība nedrīkst būt mazāk labvēlīga par to, kura attiecas uz līdzīgām iekšzemes rakstura prasībām (līdzvērtības princips), ne arī padarīt par neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtināt Savienības tiesībās piešķirto tiesību izmantošanu (efektivitātes princips) (spriedumi, 1976. gada 16. decembris, *Rewe-Zentralfinanz* un *Rewe-Zentral*, 33/76, EU:C:1976:188, 5. punkts; 1995. gada 14. decembris, *Peterbroeck*, C-312/93, EU:C:1995:437, 12. punkts, kā arī 2013. gada 27. jūnijs, *Agrokonsulting*, C-93/12, EU:C:2013:432, 36. punkts).
- 42 No Tiesas judikatūras izriet, ka no līdzvērtības principa un efektivitātes principa izrietošās prasības ir spēkā tostarp attiecībā uz procesuālās kārtības, kas reglamentē atbilstoši Savienības tiesībām celtās prasības, definēšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 27. jūnijs, *Agrokonsulting*, C-93/12, EU:C:2013:432, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 43 Konkrētajā gadījumā no rikojuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka Austrijas tiesībās – atbilstoši *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) judikatūrai – prasība par pārkāpumu var tikt noraidīta kāda Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības pamata dēļ tikai tad, ja šī preču zīme vismaz vienlaicīgi tiek atzīta par spēkā neesošu, balstoties uz pretprasību. Minētās tiesas ieskatā šāda prasība nodrošina, ka iebilde par spēkā neesamību, kas izvirzīta pārkāpuma lietā, kurai ir tikai *inter partes* iedarbība, var tikt apmierināta tikai tad, ja Eiropas Savienības preču zīme šī paša iemesla dēļ ir atzīta par spēkā neesošu saistībā ar pretprasību – ar *erga omnes* iedarbību.
- 44 Šajā ziņā ir jānorāda, kā ģenerālvokāts to minējis savu secinājumu 86. punktā, ka tādā gadījumā kā pamatlietā, kur vienai un tai pašai tiesai ir jāizskata gan prasība par preču zīmes pārkāpumu, gan pretprasība par šīs pašas preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, saskaņotība ar šīs tiesas pieņemto nolēmumu attiecībā uz pretprasību liegs tai pieņemt pretrunīgu nolēmumu attiecībā uz prasību par pārkāpumu.
- 45 Ir taisnība, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesai ir jāgaida pretprasības par spēkā neesamības atzīšanu iznākums, lai tā varētu lemt par prasību par pārkāpumu. Tomēr, kā pamatoti norādījusi iesniedzējtiesa, ja lietas, kurā tiek izskatīta prasība par pārkāpumu, iznākums tiktu sasaistīts ar lietas dalībnieku rīcību saistībā ar nolēmuma, ar kuru apmierināta pretprasība par spēkā neesamības atzīšanu, pārsūdzēšanu, tas, visticamāk, radītu būtisku kavēšanos šajā tiesvedībā. Šajā ziņā ir jāatgādina, kā ģenerālvokāts to norādījis savu secinājumu 89. punktā, ka, tā kā abās lietās attiecīgās puses ir tās pašas, tām ir identiskas aizstāvības iespējas un tām ir jāuzņemas savas rīcības sekas. Iespējai, ka kāds no lietas dalībniekiem, izmantojot secīgas pārsūdzības, mēģinās aizkavēt konkrētās instances tiesas pieņemtā nolēmuma kļūšanu par galīgu, tādējādi nav jādod priekšroka pār tiesas pienākumu rast risinājumu tajā izskatāmajā lietā.
- 46 Tātad apstākļi, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesa izskata kopā pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, kas balstīta uz Regulas Nr. 207/2009 100. panta 1. punktu, un prasību par pārkāpumu, kura celta saskaņā ar šīs regulas 96. panta a) punktu, var nodrošināt efektivitātes principu.
- 47 Runājot par līdzvērtības principu, ir jānorāda, ka konkrētajā gadījumā Tiesas rīcībā nav neviena elementa, kas ļautu apšaubīt tiesu prakses, tādas kā šā sprieduma 43. punktā atgādinātā *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) prakse, atbilstību šim principam, bet tas tomēr ir jāpārbauda minētajai tiesai.
- 48 Šajos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 207/2009 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās pieļauj, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesa var noraidīt prasību par pārkāpumu šīs regulas 96. panta a) punkta izpratnē absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kāds paredzēts minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, pat ja nolēmums attiecībā uz pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, kas celta atbilstoši šīs pašas regulas 100. panta 1. punktam un balstīta uz šo pašu spēkā neesamības pamatu, nav kļuvis galīgs.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

- 1) Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi 99. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par pārkāpumu, kas celta kādā Eiropas Savienības preču zīmju tiesā atbilstoši šīs regulas 96. panta a) punktam, nevar tikt noraidīta absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kāds paredzēts minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja šī tiesa nav apmierinājusi pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, ko atbilstoši šīs pašas regulas 100. panta 1. punktam cēlusi persona, kura ir atbildētājs lietā par minēto prasību par pārkāpumu, un kas balstīta uz šo pašu spēkā neesamības pamatu;
- 2) Regulas Nr. 207/2009 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās pieļauj, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesa var noraidīt prasību par pārkāpumu šīs regulas 96. panta a) punkta izpratnē absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kāds paredzēts minētās regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, pat ja nolēmums attiecībā uz pretprasību par spēkā neesamības atzīšanu, kas celta atbilstoši šīs pašas regulas 100. panta 1. punktam un balstīta uz šo pašu spēkā neesamības pamatu, nav kļuvis galīgs.

[Paraksti]